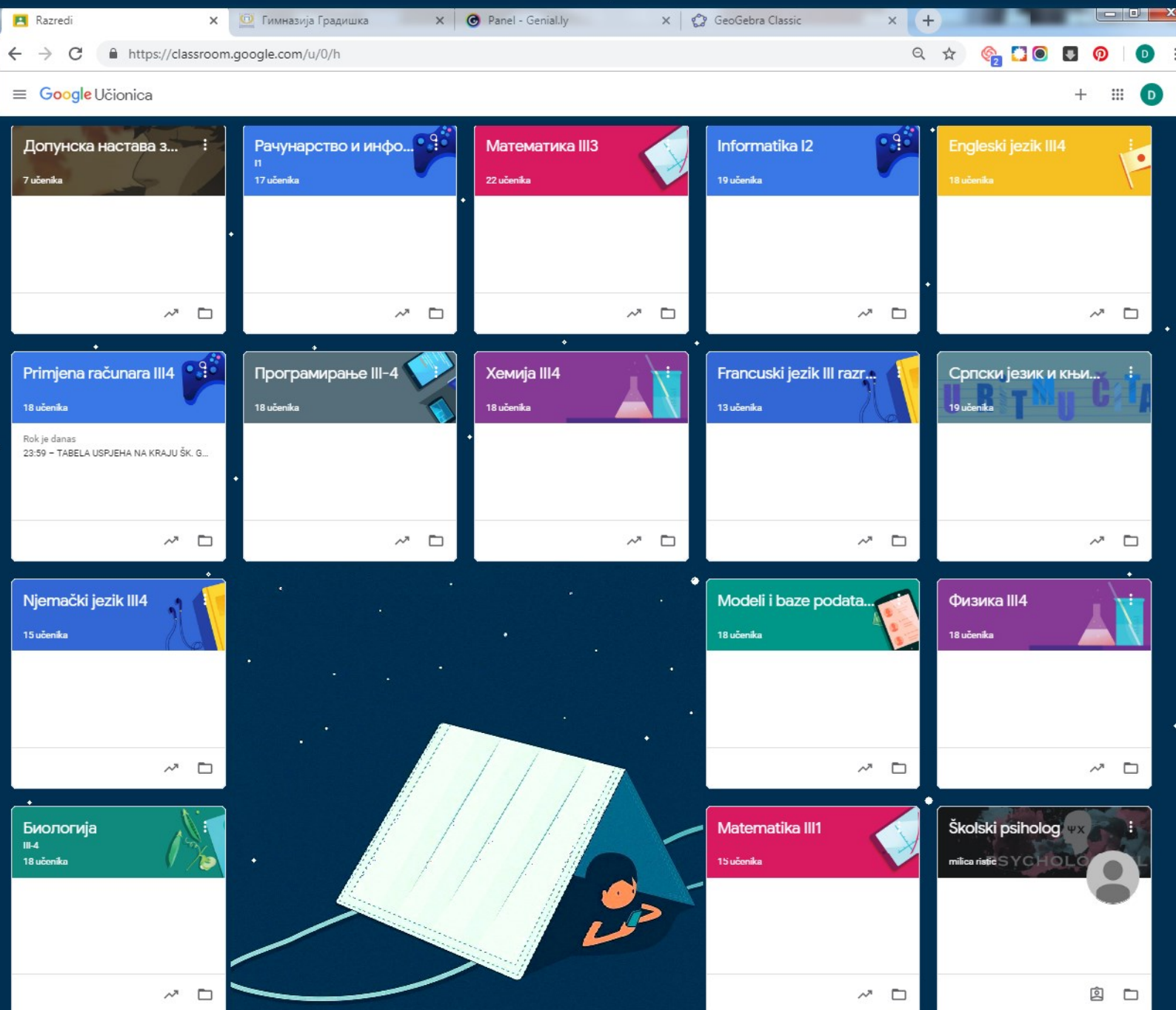

ГИМНАЗИЈАЦ

Лист ученика ЈУ Гимназија, јун 2020. бр. 50/51, година XXVII

Настава на даљину

Поштовани читаоци,

Као и прошлих година, велико нам је задовољство представити вам још један број Гимназијалца. Гимназијалац из године у годину ријечима и сликом биљежи активности, дјеловање и разноврсне успјехе наших вриједних ученика и професора. Наша школа је школа великог срца. Догађања и активности у школи има доста, а углавном су повезани с нашом визијом и мисијом. Остварили смо добру сарадњу на релацији наставник – ученик, као и међусобно уважавање. Школа је установа у којој се ни на тренутак не смије изгубити из вида ученик као појединац и његове потребе. Сваки ученик је јединствено и комплексно биће које у школи треба добити могућност развијања свих димензија своје личности. Исто тако, мора се поштовати институција наставника који сваком ученику омогућује да се развија и напредује. Основни циљ је јачање самопоуздања и развој личности, усвајање знања, вриједности и ставова који ће младој особи помоћи да се на најбољи начин припреми за наставак школовања, да постане образован, креативан и користан члан друштва. Ученици могу много допринијети напретку своје школе, прије свега озбиљним радом и укључивањем у нове и традиционалне активности. Гимназијалац ове године настаје у вријеме одржавања наставе на даљину. То је за нас нови вид извођења наставе, која је настала услед пандемије изазване вирусом корона. Корона нас је на почетку изненадила, преплашила, и физички раздвојила, али је исто тако показала да нема тога што људи не могу превазићи и смислити као нови начин функционалног живота. Нека вас све ово надахне да се увијек борите за боље, да мислите на слабије и угрожене. Ваша зрелост и несебичност често затекну неке много старије људе и зато сам сигурна да и овај пут ипак истински разумијете ситуацију. Вјерујем да помажете колико год можете да пандемија што брже прође. Позивам вас да приступите чаролији читања нашег новог броја.

Будите здрави и нека вас срећа прати!

Снежана Кочић

Директорица Гимназије

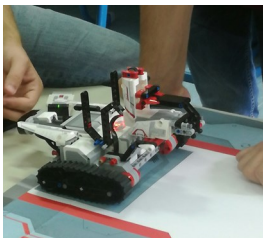
Садржај

од броја
до броја

5, 7, 8, 9, 10, 18, 20, 22. стр.

- 3. Св. Сава у нашој школи
- 4 - 5. Наши најбољи ученици
- 6. Гимназијски олимпијци
- 7. Физика, математика,...
- 8. Отворена школа
- 9. Активизам ученика
- 10. Мултимедија и веб-дизајн

11. Наш ЛЕГО робот

12 - 13.

Матурска
екскурзија

14 -15. Студентски живот

16 - 17. Живот на Земљи 2020.

18. Дјелокруг рада Црвеног
крста

19. Наши хероји...

20. Француски у нашем граду

21. La vie en isolation

22. Отворена школа

23. Вријеме провода

ГИМНАЗИЈАЛАЦ, лист ученика ЈУ
Гимназија Градишка, јун 2020, бр.
51/52, година XXVII

Главни и одговорни уредник:
Снежана Кочић, директор

Уредник.: Снежана Гајевић

Технички уредник: Данијела Козић

Редакција: Анита Црнчевић, Нађа
Лакић, Дарија Бабић

На основу сагласности Министарства
образовања и културе Републике
Српске, број 03-288/98 од 30.11.1994.
лист је ослобођен пореза на промет.

Издавач: Гимназија Градишка

Штампа: Design Studio SitoGraf,
Градишка

Св. Сава у нашој школи

Св. Сава је први пут ове године обиљежен као школска слава Гимназије. На иницијативу директорице Снежане Кочић Школски одбор је усвојио приједлог да 27. јануар буде Дан школе. Тим поводом емитован је и кратки филм о историји Гимназије под називом *Гимназија 1921 - 2020*.

На светосавској приредби учествовали су ученици свих разреда. Програм је обухватио музичке, рецитаторске и литерарне тачке, а у холу школе посјетиоци су могли погледати изложбу ликовних радова наших ученика. Као гости позвани су, и било нам је драго да их угостимо, градски званичници, директори и професори из других школа, и професори наше школе који су сада у пензији. Приредба је

завршена свечаном додјелом награда најбољим професорима и ученицима. Ове године награђени су: Данијела Козић, професорица математике и информатике, и ученици IV разреда, Милица Сладаковић и Владан Цвјетковић. Све троје су награђени за наставни и ваннаставни рад, као и за високе резултате на републичким и међународним такмичењима.

Градоначелник Градишке Зоран Ацић организовао је традиционални светосавски пријем за директоре васпитно-образовних установа и успјешне ученике са подручја Градишке.

Сваке године овај пријем је прилика да се разговара о тренутном стању у школама и вртићу, и да се размотре могућности градске подршке.

Најуспјешнији ученици су из свог угла говорили о школи, школовању и о својим успјесима.

Нашу школу представљале су Милица Сладаковић и директорица Снежана Кочић.

* * *

Милица Сладаковић такмичила се из математике и физике током све четири године школовања у Гимназији.

Ове године је учествовала на Математичкој олимпијади БиХ за дјевојке у Сарајеву. Међу организаторима овог такмичења били су Природно-математички факултет из Бањалуке, Друштво математичара и РПЗ.

Учествовала је на Олимпијади физичара у Сарајеву, у категорији ученика четвртих разреда. Ушла је међу првих пет и пласирала се на Олимпијаду у Румунији, која је била предвиђена за јун. Због проглашене пандемије (вируса короне) одгођена су сва такмичења, па је уместо Олимпијаде у Румунији, Милица учествовала на Нордијско - балтичкој олимпијади из физике (онлајн такмичење).

У неколико наврата била је полазник семинара и кампова из физике и астрономије у Истраживачкој станици Петница.

Похађала је Љетну школу математике у Бијељини, Зимску школу физике у Требињу, Зимску школу експерименталне физике у Сарајеву.

Учествовала је на STEM Youth Camp-у у Коњицу, и Online Physics Brawl такмичењу у организацији Математичко-физичког факултета у Прагу.

Наши најбољи

Милица Сладаковић, ђак генерације

На сједници Наставничког вијећа Милица Сладаковић је проглашена за ђака генерације.

Милица је једна од најсвестранијих и најуспјешнијих ученица Гимназије. Тешко је пронаћи ученички дјелокруг гдје није оставила свој траг, како у редовној настави и на разним такмичењима, тако и у ваннаставним активностима и културном животу школе.

О Миличином свјетоназору и нади у бољи свијет можда најбоље говори коментар о кампу на ком је учествовала прошлог лjeta:

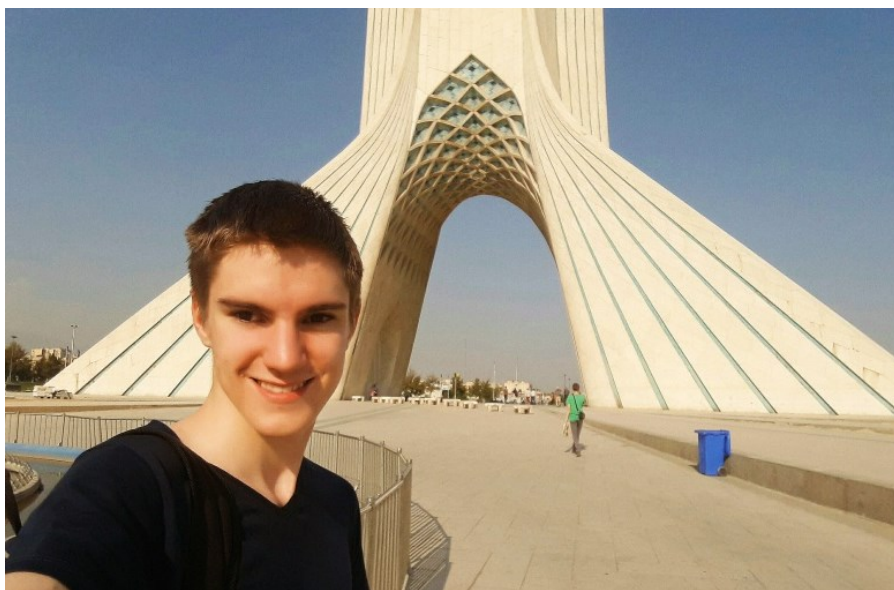
„Учешће на STEM Youth Camp-у у Коњицу било је једно од најкориснијих искустава до сада, јер је било концентрисано на разговор и упознавање научника који су остварени у областима у којима дјелују. Све ово ће утицати на избор студија многих учесника, јер нам је указано на могућности за које раније нисмо знали.

Слушајући предаваче стекли смо утисак да се, иако долазимо из малих школа и малих средина, ипак можемо изборити за студије и радна мјеста на престижним факултетима и институтима у свијету. Најупечатљивија реченица са овогодишњег кампа јесте реченица академика др. Браниславе Перуничкић-Драженовић која гласи: „Није толико важно који ћете факултет студирати, колико је важно на који начин ћете студирати.“

Друштвене науке, језици и умјетност нису остали ван Миличиног фокуса. На многим школским приредбама Милица је наступала најчешће као пијанисткиња, али је учествовала и у осмишљавању и извођењу разних других тачки.

Свој хуманистички профил употпунила је у Образовно-културном центру Вук Караџић у Тршићу, гдје је похађала је радионицу *Историја српске културе*.

ученици

Владан Цвјетковић, већ у првом разреду на Свјетској олимпијади у Техерану

Импресивне резултате током све четири године, нарочито из информатике постигао је и Владан Цвјетковић.

Владан је током четворогодишњег гимназијског школовања учествовао на свим школским, регионалним, републичким и државним такмичењима из информатике. У четири године такмичења, три пута је успио да се пласира на информатичку олимпијаду. О својим утисцима са олимпијада Владан ће рећи:

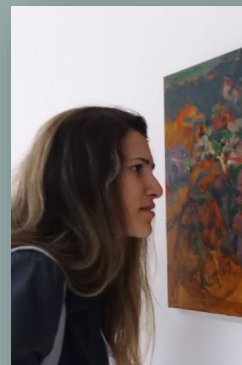
„Информатичка олимпијада је друга по величини олимпијада на свијету, после математичке. Имам прилику да се такмичим са најбољим средњошколцима из цијелог свијета у области програмирања, што за мене представља велику част.“

Ове године је својим резултатом на Државном онлајн такмичењу из програмирања обезбједио учествовање на Олимпијади у Инополису - Казањ (Татарстан, Руска Федерација). На Innopolis Open 2020/LEADERS-у такмичили су се ученици из Русије, Казахстана, Мађарске, Бугарске и Србије.

Претходних година такмичио се у далеко јачој конкуренцији, на олимпијадама које су обухватале много више земаља из цијелог свијета. Те су олимпијаде организоване у Техерану (2017.) и Токију (2018.). Сви ови успјеси дошли су заслужно након упознавања с програмирањем у основној школи, а онда и озбиљног рада и припрема за такмичења које су почеле већ од првог разреда Гимназије.

Осим што је био најбољи програмер у школи, био је и најбољи гитариста. Памтићемо његове наступе с бендом на школским приредбама.

од броја
до броја.

Група наших ученика присуствовала је отварању изложбе која је настала на Језеру Ламинци у оквиру Градишког љета. Учесници Ликовне колоније била су двојица професора Ликовне културе у Гимназији, Огњен Тепавчевић, садашњи професор и Миле Средојевић, професор у пензији.

Ученици су посјетили изложбу *Његово величанство мост у Вишеграду* и погледали том приликом пројекцију филма *Заштитоно благо*, у организацији Републичког завода за заштиту културног и природног наслеђа РС.

Гимназијски олимпијци

У Градској управи организован је пријем код градоначелника за наше најтрофејније ученике, Милицу Сладаковић и Владана Цвјетковића

Градоначелник Градишке Зоран Аџић организовао је почетком марта пријем за ученике Гимназије Милицу Сладаковић и Владана Цвјетковића, учеснике олимпијада из физике и програмирања. На овај начин Град је подржао рад наше школе, ученика и професора.

„Град Градишка стоји иза таквих ђака и школа. Максимално ћемо подржати не само ова два ученика, већ све ђаке, професоре и школе који су наш понос и показатељ како треба да се односимо према својим обавезама да бисмо остварили резултате препознатљиве у читавом свијету.“, рекао је градоначелник.

Овај пут, иако не први, а ни посљедњи, то су били ђаци и професори Гимназије. Наша школа традиционално показује најбољи успјех на нивоу града, што је разумљиво с обзиром на то да је Гимназија школа која пружа опште образовање, а самим тим и ширину у размишљању, повезивању и закључивању. Милица и Владан су у својој генерацији остварили најблиставије успјехе, и међу најбољим су ђацима у свеукупној, дугој историји успјеха наше школе.

Милица и Владан говорили су овом приликом о свом раду и успјесима.

Владан се у седмом разреду основне школе упознао с програмирањем, а интензивно је почео да вјежба у првом разреду средње школе. За три олимпијаде из програмирања припремао га је професор Милорад Цвјетковић, који је презадовољан и као родитељ, и као професор. Њихово путовање у далеки Казањ новчано је помогао Град Градишка.

Милица је на прво такмичење из физике отишла у осмом разреду. На крају четвртог разреда средње школе доспјела је на Нордијско - балтичку олимпијаду, што за њу представља „куну свеукупног учења, времена, труда и рада уложеног у физику“. Професорица Недељка Марјановић, пуна ријечи хвале за Милицу, рекла је да се Гимназија поноси таквим ђацима.

Градоначелник је препоручио да Гимназија преко Развојне агенције Градишка аплицира на позиве за пројекте европских организација, како би се набавила опрема за лабораторију физике.

Током пријема било је говора и о недостатку опреме и лабораторијских помагала, због чега се експерименти не могу изводити у потребном обиму. На квалификацијама за Олимпијаду Милица је освојила бодове из групе експерименталних задатака, захваљујући искуству из Истраживачке станице Петница, коју је посјеђивала у више наврата. У Гимназији такве експерименте није могла изводити. За редовну и додатну наставу физике лабораторијска опрема била би од непроцјењивог значаја.

О раду додатне наставе из физике...

Scientia potestas est.

Свако од нас се у једном тренутку запитао зашто аутомобили иду тако брзо, како се Земља креће око Сунца, шта је у ствари свјетлост, од чега смо састављени, можемо ли путовати кроз вријеме? Мјесто гдје се могу пронаћи одговори на разна питања је настава физике код професорице Недељке Марјановић.

Физика као наука која изучава природу је веома обимна и гимназијски план не може обухватити све теме са којима се сусрећемо у стварном животу. Зато сваког уторка у 13 сати ученици Гимназије разговарају о овим темама на додатној настави из физике.

Ако нас нешто занима, питамо. Ако нам треба помоћ, тражимо. Ако нам је све јасно, дођемо да научимо нешто ново и проширимо своје знање. Сваке године, организују се такмичења ученика, од школског до међудржавног нивоа. Ми, млади физичари, жељно ишчекујемо те датуме да покажемо своје знање. Током цијеле године се спремамо уз помоћ професорице која је увијек ту да нам да додатна упутства и да са нама ради задатке и објашњава нам теорије познатих научника. Знање које сам стекао на редовним и додатним часовима физике ћу примјењивати током цијелога живота. Захвалан сам професорици која ме научила да бити физичар не значи знати формуле напамет, већ разумјети свијет који нас окружује.

Знање је моћ.

Младен Чергић III1

Прва мјеста на такмичењу из математике

Наша школа била је домаћин једином такмичењу на регионалном нивоу које је одржано ове године - Регионалном такмичењу из математике.

У категорији трећих и четвртих разреда прва мјеста освојили су Младен Чергић III1 и Милица Сладаковић IV3. Наши млађи такмичари овај пут нису освојили медаље. Првопласиране ученике за такмичење припремале су професорице Данијела Козић и Драгана Мисимовић.

од броја до броја

Ученици Гимназије посјетили су изложбу Миланковић посвећену великом српском и свјетском научнику Милутину Миланковићу. Изложба је била постављена у Културном центру.

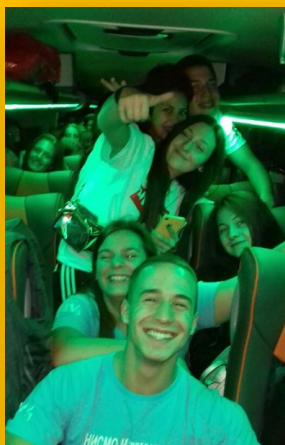
Током октобра ученици су у Културном центру погледали представу Емигранти Славомира Мрожека, у извођењу Градског позоришта Градишка, и филм Војна академија Дејана Зечевића.

На промоцији романа Леонтија Раковског Генералисимус Суворов наши ђаци имали су несвакидашњи историјски час. Промоција је одржана у Народној библиотеци.

од броја
до броја

Матуранти су у септембру отпутовали на екскурзију у Шпанију. Ученике су пратили професори: Лариса Бабић, вођа пута, Амарела Станић, Драгана Мисимовић и Марко Зеџ.

У склопу „Градишке јесени“ у Културном центру одржан је округли сто Ђирилица јуче, данас, сутра на коме је учествовала професорица Весна Крунић.

Професори Гимназије посјетили су Сајам књига у Београду.

Отворена школа

Сајам образовања и запошљавања

Данас је у Културном центру одржан Сајам образовања и запошљавања. Презентован је рад свих средњих школа, али и многих привредно-производних предузећа из Градишке.

Сајам је организован за ученике завршних разреда основних и средњих школа. Они су прво погледали промотивне филмове, а онда су могли обићи штандове и постављати питања представницима школа и фирми.

Сусрети младих Републике Српске и Републике Србије

Наши ученици позвани су да учествују на Сусретима младих Републике Српске и Републике Србије, који су одржавани у Новом Саду од 20. до 24. децембра, у организацији Министарства омладине и спорта Републике Србије. Током пет дана одржано је пет тематски разноликих радионица везано за регионалну сарадњу младих, њихову мобилност, дигитално повезивање, међусобно помагање,...

Активизам ученика

У Врбашкој постављена саобраћајна сигнализација захваљујући активизму наших ученика

Ове године наше одјељење, IV2, учествовало је у пројекту из демократије *Ја, грађанин*. На пројекту су радили: Данило Десанчић, Јулија Кандић, Наталија Крунић, Ивана Керановић, Сашка Витез, Андреа Глишић, Тамара Крнета, Ива Гуњина, Милица Варда, Ведрана Глигорић, Ања Голић, Николина Васиљевић и ја. Изабрали смо тему *Сигурне цесте, сигурни ми* базирајући се на опасну кривину у Врбашкој.

Сматрамо да је та кривина једна од опаснијих црних тачака на подручју нашег града, а у једној од саобраћајних несрећа страдала су нажалост наша два вршњака. Заједно са нашом разредницом Ларисом Бабић и професорицом Данком Петровић осмислили смо стратегију којом бисмо остварили наш циљ, а то је сигурност свих учесника у саобраћају. При реализацији пројекта у сусрет су нам изашли: Јавно предузеће Путеви Републике Српске, Град Градишка, градоначелник, Одјељење за комуналне и стамбене послове, Дом здравља Градишка, Удружење Мост, ПУ Градишка, као и бројни становници нашег града.

Од њих смо прикупили све потребне информације како бисмо ријешили проблем опасне кривине. Путеви Српске су брзо реаговали, те су нам у веома кратком року послали Записник о постављању саобраћајне сигнализације и опреме пута на споменутој

дионици, што укључује постављање: заштитне ограде, флуоресцентних знакова за оштру кривину, као и знакова за опасно мјесто. Услед пандемије били смо онемогућени да завршимо пројекат у потпуности. Срећом, наш пројекат је након кретког времена остварен захваљујући ангажману Градске управе.

Поред успјеха којег смо остварили, остајемо разочарани, јер нисмо успјели отпутовати у Сарајево, као што је требало да буде. Ипак, остајемо срећни и испуњени позитивном енергијом, јер се надамо да ћемо овим пројектом спасити много живота.

Данка Шукало IV2

од броја
до броја.

Ученици драмске секције извели су представу поводом додјеле никољданских пакетића дјеци запослених радника школе. Ученике је припремала професорица Амарела Станић.

Позориште младих Дис и Специјална библиотека за слијепа и слабовида лица из Бањалуке, одржали су мултимедијалну представу *Чудесна прича о Хелен Келер* поводом Међународног дана „Бијелог штапа“. Текст за представу написала је слијепа књижевница Борка Тадић, која је и глумила у представи.

У Завичајном музеју ученици су погледали изложбу *800 година аутокефалности српске православне цркве*.

од броја до броја

Ученици су присуствовали отварању изложбе *Свети Сава српски* Андреја Вујновића у Завичајном музеју.

Представница НВО Мост Рина Кнежевић одржала је радионицу на тему *Мобилност младих у локалној заједници*.

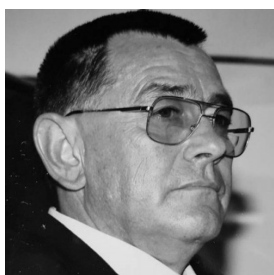
Школу су посјетили представници Факултета политичких наука и Филозофског факултета из Бањалуке и матуранте упознали са студијским групама на овим високошколским установама.

Општинско такмичење основних школа у одбојци одржано је у нашој школи.

IN MEMORIAM

Гојко Савановић
1945 — 2020

Био је професор и директор ове школе, универзитетски професор, министар просвете и културе РС.

Захваљујући његовој визији и труду Гимназија је постала савремено опремљена школа.

Мултимедија и веб-дизајн

Школска секција за мултимедију и веб-дизајн ове школске године била је активна у свим областима свога дјеловања. Секцију сада чини десетак ученика првог и трећег разреда рачунарско-информатичког смјера које води професорица Данијела Козић. Ученици који похађају секцију задужени су за снимање свих школских догађаја и монтирање видео-снимака које објављују на школском јутјуб каналу. Осим тога они технички уређују званичну веб-страницу Гимназије Градишка, а прошле године радили су и на техничком уређивању Гимназијалца.

Ове школске године у оквиру секције урађена су три филма у којима је учествовао већи број гимназијалаца. На првом Сајму образовања и запошљавања који је одржан у нашем граду, приказан је промотивни филм о Гимназији и филм о матурској екскурзији у Италији, Француској и Шпанији. На овогодишњој светосавској приредби приказан је филм о историјату Гимназије. У фази монтирања је још један филм, који су полазници ове секције снимали 27. јануара на школској слави која се ове године први пут славила у Гимназији.

Сви ученици који су заинтересовани за мултимедију и веб-дизајн могу се прикључити секцији и бити учесници различитих занимљивих пројеката. Циљ секције је да се заинтересовани ученици обуче да самостално раде у програмима за обраду филма и звука, да науче да програмирају и одржавају веб-сајтове, као и да на тај начин учествују у промоцији школе.

Богдан Чавка III₄

Наш ЛЕГО робот

Ученици су искористили прилику да се исажу у омладинском активизму и ураде нешто конкретно за своју школу.

Примјена програмирања у роботичи је пројекат који је омогућила Омладинска Банка и Фондација Мозаик, а помогао Лонац.про. Након расписаног конкурса, ученици су видјели прилику да се исажу у омладинском активизму, ураде нешто конкретно за своју школу, те унаприједе наставу програмирања у роботичи, која их очекује следеће године.

Пет ученика трећег разреда рачунарско-информатичког смјера: Марина Гугуновић, Дајана Тирагић, Давид Вученовић, Богдан Чавка и Срђан Перић, одлучило се укључити у овај Мозаиков пројекат, те уз помоћ Омладинске банке покушати добити ЛЕГО робот. Пројекат је прошао, Фондација Мозаик је уплатила потребна средства и робот је стигао почетком јуна. Одмах смо се бацили на састављање и програмирање. ЛЕГО робот омогућиће ученицима наше школе, првенствено онима на рачунарско-информатичком смјеру, да на практичан начин вјежбају програмирање и да сву савладану теорију испробају на ЛЕГО роботу у пракси. Настава ће

свима бити занимљивија и лакша, јер се кроз игру најбоље учи.

Ово је генерација која је нашла начин за набавку ЛЕГО робота и омогућила и наредним генерацијама ученика да наставе са практичном наставом програмирања, јер робот остаје у Гимназији. Млади треба више да се активирају у оваквим и сличним пројектима, јер је омладински

активизам одлична прилика да се помогне локалној заједници.

Нажалост, због стања у коме смо се сви нашли, није било могуће одржавање планираних радионица у којима бисмо ученицима основних школа причали и на практичан начин представили програмирање у роботичи и сам рад са ЛЕГО роботом. Састављање робота и његово програмирање било је јако занимљиво искуство за ових пет ЛЕГО програмера.

Дајана Тирагић III4

Матурска

Ученици четвртог разреда Гимназије, кроз план своје матурске екскурзије, посјетили су неколико држава. Програм њиховог боравка на вишедневном путовању био је богат и разнолик.

На почетку самог путовања, стигли су у дивну и осунчану Венецију, која је истовремено град, пристаниште и чувено туристичко мјесто у сјевероисточној Италији, на Јадранском мору. Венеција броји око 270 000 становника и управно је средиште покрајине Венето и истоименог округа Венеција. Јединствен је град на свијету, који лежи на 118 малих острва и лагуна, са каналима умјесто улица. То је заправо оно

што је плијенило пажњу сваког од њих. У сјећању свих ученика остали су Трг Светог Марка и истоимена црква, али и црква Santa Maria della Salute.

најљепших обилазака, који ће им остати још дуго у сјећању. То су надалеко познати, град Монако и кнежевина Монте Карло. Луксуз, изобилје и раскош само су неке од ствари које их красе.

Кнежевина Монако налази се на Азурној обали Средоземног мора и граничи са Француском. Сматра се другом најмањом државом на свијету. Упркос том, ученици су имали прилику да посјете врло запажена мјеста. Једно од њих је "Принчева палата" у којој данас живи породица Грималди и Монегашка катедрала у којој се сахрањују Грималдијеви, и гдје је сахрањена и принцеза Грејс Кели.

Монте Карло је у свијету познат по својим казинима, коцкању и гламуру. Своје путовање наставили су у ноћној вожњи кроз Јужну Француску.

Након вишечасовног обиласка, слиједио је одлазак у хотел и припрема за сутрашњи дан.

С нестрпљењем су ишчекивали један од

У пријеподневним часовима стигли су у Калељу, туристичко мјесто у Каталонији, које је само 60 км удаљено од Барселоне. Преостало вријеме тог дана, искористили су за шетњу поред кристално чистог Медитерана и купање на прелијепој пјешчаној плажи.

Већ следећи дан, испланиран је обилазак града Барселоне.

Прва дестинација била је посјета римокатоличкој базилици под именом Sagrada Familia или Света породица. Она је врхунско дјело умјетника Антонија Гаудија, изграђена у готском

сценографа и глумца, који је био једна од најистакнутијих личности 20. вијека.

Наставак вожње одвијао се у правцу Азурне обале, па тако стигосе и до градова Кана и

у граду. Верону још називају и „градом романтике“.

Након овог, уз весело дружење настављен је повратак ка Градишци.

Нашим ученицима ће заувјек остати у сјећању бројне успомене које су створили и понијели са собом. За то велику захвалност дугују најприје својим родитељима, који су им ово путовање и приуштили, затим управи школе, и професорима који су им посветили своје вријеме, пажњу и стрпљење.

Догађаји са ове екскурзије препричаваће се још годинама, а они ће их се уз широке осмијехе радо присјећати.

Анђела Марчетић IV4

екскурзија

стилу. Након тога, одлазак на брдо Монжуик и шетња улицом Ла Рамбла, која се налази између Трга Каталоније и старе луке. Продавци цвијећа и птица, сувенири и живе уличне скулптуре само су неке од занимљивости, због којих се посјетиоци задржавају и до касних вечерњих часова. На велико одушевљење наших ученика, следећи дан вратили су се поново у Барселону. Овај пут имали су организовану посјету стадиону Барселоне и Барселонске луке, гдје се налази Колумбов споменик. Након разгледања града и слободног времена, уследио је повратак у хотел.

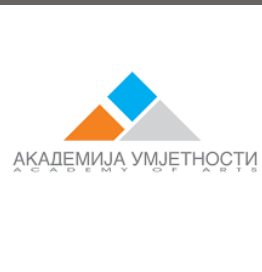
У повратку, нашли су се у малом граду Фигерасу, који се налази у близини шпанско - француске границе. Ту је организована посјета музеју Салвадора Далија, надреалистичког сликара, писца, вајара,

Нице, који се налазе у Француској, у региону Приморски Алпи. Док су у Кану прошетали Српском улицом, у Ници им је пажњу привукло Енглеско шеталиште на коме су поређани најелитнији хотели и луксузне виле, и које се простире 5 километара дуж залива.

Након ноћења у Тулону, наставили су ка Верони, граду у сјеверној Италији који припада покрајини Венето.

Овај град свјетски је познат као мјесто радње Шекспирове драме *Ромео и Јулија*, у чију част је уређено више одредишта

Студентски

Као помоћ свима онима који још увијек нису сигурни на који се факултет желе уписати, за оне који су можда одлучили, али не познају никога ко би са њима могао подијелити искуство са тог факултета или из тог града, направљена је анкета на основу које је написан овај чланак. Поставили смо питања нашим бившим ученицима, сада бањалучким и новосадским студентима.

Покушали смо да их пронађемо што више, како бисмо извели што вјеродостојније закључке. За овај чланак узели смо у обзир одговоре њих десеторо са Правног факултета у Бањалуци и Новом Саду, Филолошког, Технолошког, Природно-математичког, Факултета политичких наука, Факултета безбједносних наука и Академије умјетности у Бањалуци, и, на крају, Медицинског и Факултета техничких наука у Новом Саду.

Прво нас је занимало колико времена су провели припремајући се за пријемни испит. Сви смо направили прави потез уписавши се у Гимназију, јер иако се прича да Гимназија није као што је некад била, одговори ученика то демантују. Скоро сви су сложни у томе да им је знање из Гимназије било од великог значаја. Нису имали потребу за додатним часовима или инструкцијама, али, ако је факултет организовао припремну наставу, похађали су је. Примјер факултета

гдје знање из Гимназије није од помоћи јесте Факултет безбједносних наука, из разлога што се тамо налазе свега два до три предмета која су повезана са предметима у нашој школи. Пријемни се много лакше спрема кад се посједује одређено знање. Најбитније је почети на вријеме, а не само неколико дана прије.

Факултети у Србији, односно у Новом Саду и Београду, боље су опремљени од бањалучких факултета. О предавањима и професорима добили смо различите одговоре – од оних да су предавања занимљива и корисна, а професори врсни предавачи, до оних да су професори неорганизовани, а предавања пренапорна. Овдје бих издвојила један занимљив одговор на питање да ли су очекивања испуњена, којим треба да се водимо сви ми којима предстоји упис на факултет: "Очекивања су испуњена, али сматрам да сам ја једина особа од које треба да очекујем. Професорима се свакако морамо прилагодити, али у суштини све се своди на лични труд и рад."

Спремање испита захтијева редовно учење. Студенти признају да ријетко ко учи сваки дан по неколико сати, али да се свакако труде да то вишесатно учење буде што чешће. Доста зависи и од тежине испита, неки се могу спремити за 10 дана, а неки за 30. Најбитније је редовно учење, а оно се овдје креће у распону од

ЖИВОТ

Мени је јако интересно, посебно зато што мимо самог учења на факултету учиш разне ствари, усавршаваш себе као особу, радиш на себи и својим способностима, осамостаљујеш се. Сматрам да је то једно велико животно искуство и самопознаја, посебно ако одеш да живиш у други град.

Вања Калинац

2 сата до 10 сати интензивног учења дневно пред сам испит. Што се тиче стипендија, постоје општинска и републичка, Јелићева. Општинска се додјељује свим ученицима који су били одлични у средњој школи и износи 120 КМ мјесечно. За републичку стипендију је потребно имати висок просјек на факултету. Такође, уколико пронађете праксу у својој струци, можете од фирме у склопу праксе добијати стипендију.

Избор смјештаја зависи од особе до особе. Студентски дом је неупоредиво јефтинији од стана и то је највећа предност дома, али са друге стране у дому не постоји мир који је свима потребан током учења. Ако сте особа која нема проблема са буком, можете да учите у било каквим околностима и ако волите да сте окружени мноштвом људи, студентски дом је прави избор за вас. Уколико мислите да вам је за боље оцјене најбитнији мир, изнајмите

стан, али узмите у обзир колики ће бити трошкови стана, као и трошкови факултета уколико нисте на буџету.

Последња, али не и најмање важна ставка је друштвени живот. Све нас занима колико се стиже излазити и проводити вријеме са друштвом. И овдје је кључ у организованости - ако се вријеме добро распореди, све се стиже. Потешкоће се јављају пред испитне рокове, јер су тад све мисли усмјерене ка што бољој оцјени, а запослени студенти тада морају да ускладе и учење, и посао и друштво.

Надамо се да вам је ово колико-толико помогло да проширите слику о томе што вас чека.

Текст написала: Анита Црнчевић III2

Анкету саставиле и спровеле: Нађа Лакић III2, Дарија Бабић III2, Анита Црнчевић III2

Уписао сам се на Факултет техничких наука у Новом Саду (у даљем тексту ФТН), смјер Софтверско инжењерство и информационе технологије.

Пријемни испит није баш једноставан, поготово за људе који се на ФТН уписују преко пријемног испита П1, на коме се раде нетривијални задаци који захтијевају озбиљан математички апарат. Кад већ морам, рећи ћу да пријемни није био ни лак, ни претјерано тежак. Био је баш онакав какав је мени одговарао сразмјерно мом знању и спремности у том тренутку.

Знање које сам стекао у Гимназији помогло ми је у значајној мјери, првенствено знање из

математике, али то је очекивано с обзиром на одлична предавања. Због тога ми за пријемни нису биле потребне никакве додатне инструкције.

Што се студија тиче, моја очекивања су у потпуности испуњена. Професори и асистенти су изванредни, све су то врсни стручњаци, научници, инжењери и програмери од којих се увијек може научити нешто ново. Све то не би изгледало исто да ФТН није један од најбоље опремљених на Универзитету у Новом Саду, ако не и у цијелој Србији.

Због свега наведеног и предавања су корисна и занимљива, јер да нису, зашто бих и студирао онда?

Бојан Башкало

Живот на Земљи 2020.

Пише: Ана Марија Слијепчевић II1

У научно-фантастичном филму званом *Живот на Земљи 2020.* - невидљиви непријатељ звучног имена Корона контролише наше животе и то већ неколико мјесеци, обећавајући свој банални наставак послје кратког љетњег предах. Сасвим нов, непознат, рекла бих ђудљив вирус, ХОЋЕ - НЕЋЕ, ШТА ЋЕ ВИШЕ ОД НАС? унио је хаос и страх. Раздрмао је наше неприпремљене живце, наше темеље... наше планове... увјерења да смо у сигурној барци... јер... Кина се чинила тако далеко. Одмахнули смо руком. Једном трепнули. Наставили нормалан живот. Потом медији, потом Италија. Да, Италија је већ некако била близу. Преблизу. Зар Рим, зар једна Венеција, помислила сам? Уселио се неки лахор страха од те тихе, али сигурне пошасте која се брзо разносила попут малог пламена на снажном вјетру. Једна особа, рекли су, може да зарази неколико других, и онда... ваљда принцип ланчаности... Ланчаности у цијелом свијету... Ланчано је страх опустошио улице, запосјео умове, одредио нова правила: маске, дистанцу, рукавице, онда изолацију... оно најтеже. Смијали смо се и мрштили, сумњали, шкиљили у новости вјерујући и не вјерујући. И вјерујући и не вјерујући, ипак послушно смо пристали на решетке сопствених кућа, додуше са телефоном у рукама, на вези са драгим људима које не смијемо виђати. Шведска нас је интригирала ројећи упитнике изнад главе и на неки неизречен начин набијала комплекс рогова за које нам се чинило да нас струка вуче. Љубоморно смо вирили у њихово двориште у којем се мање више живјело као и прије вируса.

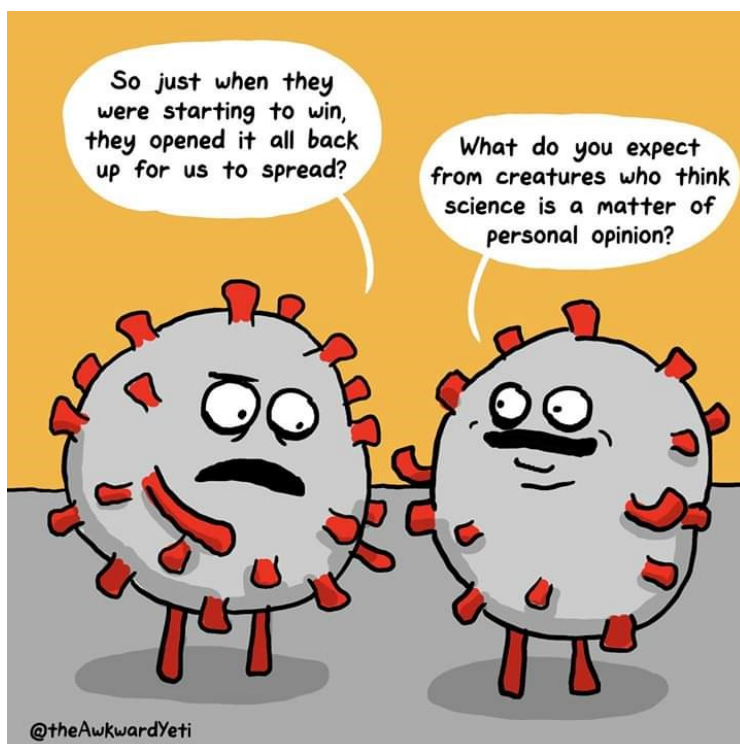
Као заморци, покусни кунџи, вртили смо круг негативних информација чекајући крај ове трагикомедије. Убиједиле су нас бројке умрлих у метрополама које сам одувјек сањала да посјетим. Неки од нас су још јаче пригрлили друштвене мреже, блокирајући друге, сад непотребне функције као - размишљање или кретање. Неки су се озбиљно разбољели од стрепње и прије вируса. Неки од нас су свјесно блокирали све застрашујуће информације пуштајући само музику за своје уши. Неки су инстинктивно посумњали у ту збрку и пронашли своју оазу мира, неки одбрамбени механизам, читајући књиге, шетајући својим осамљеним путевима преиспитивања, зближавајући се или раздвајајући од својих јединих преосталих допуштених веза - укућана. Неко је био сам самцат дружећи се са зидовима и телевизијом. Неко је имао само пса. Неко је био напет и неуротичан, неко стрпљив.

Већина се клацкала up – down од дана до дана, од једне до друге неизвјесне и недоречене информације. Вицевима смо заваравали страх. Открили смо нове или смо се вратили заборављеним хобијима, играма, зближавајући се кроз подршку, кроз разбијање дугих једноличних сати. Неки од нас су искористили вријеме, упознали себе, побиједили досаду, неки заглибили у дубље овисности. Сви смо зурили кроз прозор и уздисали. Сви смо прижељкивали старе животе. Сви смо почели цијенити све оно што нам је било привремено одузето. Небо је било плавље, трава зеленија, слобода кретања непроцењива. Ови прољетни корона-мјесеци прођоше у подијељености, у потврдном и одричном климању главе, у привикавању, чудној костимографији рукавица и маски, комичном избјегавању контаката на улици, сумњичавом мјеркању између рафова супермаркета који ипак нису доживјели несташицу хране. Брзо или споро, како за кога, дође прекид мјера, једне за другом. Падосе рукавице, падосе маске... Медији попустише обруч. Вратише се на вијести неки стари проблеми. Забруја град, забруја живот, разговор на улицама, испрва срамежљиво, потом снажније. Остао је опрез - трајно забиљежен код у нашим генима за будуће нараштаје у наслједство. Све оставља траг на души и животу.

Неки ће људи неповјерљиво носити маску заувјек и послјије свих корона. Ја не могу. Хоћу да дишем и да стресем страх ко прашину, исправим се, поскочим енергично. Можда су криве моје године које брзо напуштају забринутост и хрпе у дане који обећавају љепше ствари. Јер ипак, мом оку не промиче да сунце сваки дан излази, а витамин Д је, кажу, битан за имунитет, ја бих додала - и срећа, дружење, свјеж зрак, слобода кретања и мисли... говора. Неки напети филмови у животу су циклични, немају крај, само мијењају облик, данас епидемија, сутра нешто друго. Сви тумачимо дешавања на свој начин, сви помало у праву и помало у криву. Овај пут смо, чини се,

извукли
тањи крај,
бар што се
тиче прве
епизоде.

од броја до броја

Ученици IIIЗ заједно с разредницом, Тањом Тадић, припремили су и организовали продају колача како би прикупили средства за одлазак на екскурзију. Акцију је подржала и директорица школе, Снежана Кочић

Хуманитарне акције које су организовали или су у њима учествовали гимназијалци:

На иницијативу одбора за помоћ Косову и Метохији из Бањалуке, у нашој школи је покренута акција прикупљања новца за дјецу Косова и Метохије, под називом *Подржи ме*.

Ученици су припремили и уручили двадесет поклон –пакетића корисницима Дневног центра *Дуга* у Градишци.

Чланови секције Црвеног крста Гимназије скупљали су намирнице за породице које су социјално угрожене, у оквиру *Недеље солидарности*. У акцију су се укључили сви ученици наше школе.

Дјелокруг рада

Омладине Црвеног крста

Секција Омладина Црвеног крста броји око 25 ученика првог и другог разреда. На часовима су ученици обучени у давању прве помоћи. Поред тога ови ученици су имали низ других активности. Секцију води професорица биологије Милена Шмитран.

На обиљежавању Међународне манифестације *Свјетски дан сјећања на жртве саобраћајних незгода*, под слоганом *Живот није дио аутомобила*, чланови секције Омладина Црвеног крста учествовали су у показној вјежби (слике на дну стране).

Учествовали су и на обезбјеђењу ученика од евентуалних повреда на финалним утакмицама у одбојци у оквиру Малих олимпијских игара (слика горе).

У склопу *Недеље борбе против туберкулозе* предавање о овој теми за све ученике наше школе, одржала је професорица Милена Шмитран, активиста Црвеног крста.

Матуранткиња Анђела Марчетић освојила је треће мјесто на литерарном конкурс Црвеног крста са темом:

Наши хероји у отклањању опасности од мина - деминери

Још увијек чувам то писмо, пријатељу мој. Још увијек дрхтавом руком бришем прашину са сваког слова посебно, и не, не дам забраву да те узима. Мислио си да си тако мали, али за човјечанство био си тако силан, тако храбар и неустрашив. Био си оличење правих људских вриједности, оних помало заборављених. Твоје озарено лице прави је одраз хуманости, не само ријечју, него и дјелом. Мада тешка срца, поново се усуђујем читати твоје ријечи и поново узимам тај комад хартије, који бјеше у твојој опрезној руци.

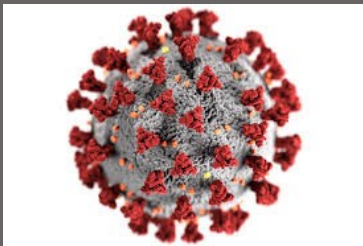
У њему стоји овако: „Сјећаш ли се пријатељу мој, када сам ти говорио како добро и зло предосјећам негдје дубоко у себи? Знаш ли да не дозвољавам себи да ме страх обузме и превлада мојим умом? Ријетко то признајем, али у последње вријеме муче ме нека суморна питања, и тако у множини лутају мојим мислима. Мајка је жељела да будем љекар, а отац пак инжињер. Или пекар, трговац, столар... Само да сам сигуран. Само да не стављам свој живот сваког дана изнова у руке судбине и свог радозналост ума. Временом сам

постао сигурнији, или сам једноставно навикао. Жив се човјек на све навикне. Има нешто, пријатељу мој, у тим погледима људи, који исте упиру у мене са нестрпљењем, али и неком дозом поноса. Замисли, сваког дана спасио сам један нови живот, можда два, или више. Али ја то не гледам тако озбиљно, за мене је то један нови дан игре. Да ли плава жица има предност над жутом, или пак она црвена узима водство? Да ли сам погрешно процијенио или ме сјећање још добро служи? То је страст, љубав према спасавању живота. И не, није до новца, знаш и сама... Њега и нема тако много. Чак напротив, њега једва да скупим за Миличин џепарац и наше животне потребе. Одрекао сам се и љетовања. Љути ме некад помисао да нас они на врху можда и не цијене довољно. Можда гријешим, волио бих да је тако. Навече се вратим кући, па отворим врата Миличине собе. Безбрижна, путује у свој сањиви свијет маште, тамо гдје сам као и сваки тата, гдје не мора да брине да ли је ово моја последња ноћ. И помислим да одустанем... Али онда се сјетим, да је дјечија радост живота најважнија, а да тим пољима још трчкарају босоноги малишани, мислећи да њихови кораци нису тако страшни. Али, око њих су те проклете мине, ти ужасно хладни оклопи још из рата, који тако лако прекидају њихову грају. Могу да одустанем, али не желим. Успјећу. Опрости ми, Милице, тата ће ти опет доћи... А теби пријатељу, хвала. Хвала за свако „чувај се“, за сваку сакривену сузу, препуну бриге и страха. Хвала што ме чекаш, готово увијек сигурна да ћу са лакоћом ријешити нову препреку и доћи. Слути да овај пут нећу, или ме осјећај само вара. Буди безбрижна и чувај ми Милицу...”

Први пут сам стигла до последње реченице. На тренутак помислим да ово нису твоје ријечи. Знаш, у глави ми још увијек одзвања твој осмијех. Осмијех хероја. Не само мог или Миличиног, већ хероја цијелог човјечанства. Имао си храбрости да се сваког јутра будиш, знајући да је можда ово последњи дан, али је ипак дан да спасиш један живот. Знао си да вас нема много, али да сте јачи од једне армије, свемира. Хвала ти. Твоја хуманост била је јача од свега. Спасио си нечију мајку, сестру, љубав. Доказао си да хероји нису они који то громогласно вичу за себе, наши хероји сте заправо ви... Деминери.

„од броја до броја“

Шта је још требало да буде у овом броју Гимназијалца, али због прекида редовне наставе и проглашења епидемије (12.3.2020.) прилози нису могли бити написани?

Обавезне рубрике у досадашњим бројевима били су прилози о прослави матуре и Вечери гимназијалаца. У овом броју, нажалост, тих прилога нема. Обе манифестације требало је да се организују након 12.3.

Исто тако, немамо ни информацију о успјесима с такмичења, јер је једино такмичење организовано на регији било такмичење из математике (и два прва мјеста за нас).

Знамо да то није једино у чему је епидемија „помјерила“ наше животе. Школски живот промијенио се из темеља, друштвени живот постао је другачији, чак је и приватни живот добио друго значење.

Послије ове лекције, надамо се да их неће бити више, бар не у скороје вријеме.

Француски у нашем граду

У марту мјесецу се традиционално обиљежавају Дани франкофоније диљем цијелог свијета. Нажалост, ове године нас је немила ситуација спријечила да идемо у Бањалуку, пратимо неке од садржаја у склопу Дана франкофоније и погледамо филм у просторијама Француског културног центра као што смо то планирали и радили раније. Но, дали смо наш мали допринос.

Наша школа одазвала се пројекту-конкурсу *Le français en ville – Француски у нашем граду*, који је покренуо Француски институт у Босни и Херцеговини. Дио ученика из трећег разреда који уче француски на тренутак су били истраживачи у свом граду у потрази за натписима, ријечима, брендovima на француском језику. Иако су мислили да неће пронаћи много ријечи, разувјерили су се одмах при изласку из Гимназије. Француски је чест избор у називима продавница и кафића: *Glamour, Boutique Chanel, Allo-Allo*. Француски

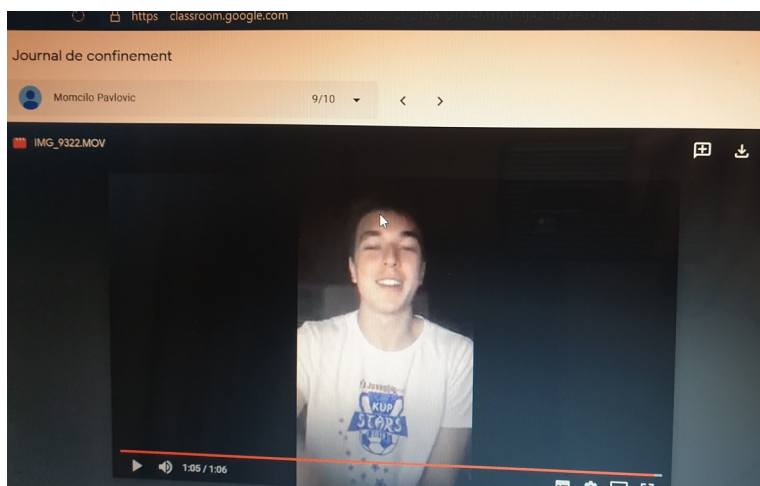

аутомобили су на улицама цијелог свијета, па и код нас: *Peugeot, Citroën,...* Знамо да је француска кухиња једна од најбољих у свијету, а то знају и у домаћим ресторанима, гдје смо нашли бројне француске деликатесе: *soufflé, sorbet, Croque-Madame...* Француском институту смо послали презентацију са фотографијама и описима ријечи које смо пронашли у нашем граду и у нашој Гимназији. И не заборавите, *LA VIE EST BELLE*.

Пише: Јелена Суботић, проф.

- BAKLAVA
(sa lješnicima i sorbe od narandže)
- ČOKOLADNI SUFLE
UZ SORBE OD PAKLENE NARANDŽE

→ CARPEDIEM ←
A-LA CARTE

La vie en isolation

Journal de confinement

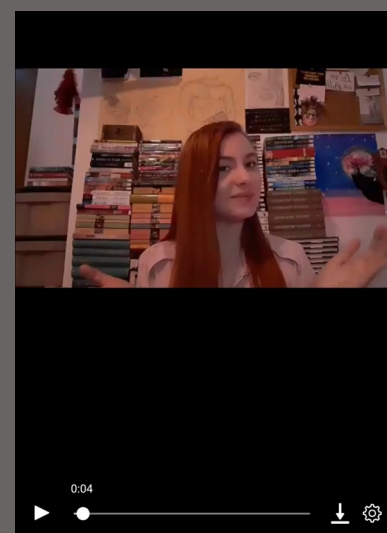
Током инструктивне онлајн наставе заједно смо превазилазили потешкоће и смишљали креативна рјешења. Изазов који се наметнуо при учењу страних језика је тај што ученици нису вјежбали свој говор, већина задатака је била писмене природе. Из француског језика добили су задатак да сниме кратки аудио запис о њиховој рутини током изолације, то јест *Дневник изолације* – Journal de confinement. Требало је да, по узору на снимљене аудио записе које су послушали, причају о својој дневној рутини у вријеме изолације и ванредног стања, о својим страховима, малим ритуалима, стварима којима су се тек сад могли више посветити, али и о стварима које им недостају.

Неколицина ученика је снимила и сјајне видео записе, а неки од њих су показали завидне вјештине у монтажи показујући маштовитост и надареност за многе дисциплине, поред знања језика.

Пише: Јелена Суботић, проф.

Ученици III разреда с професорицом испред кафића Allo Allo

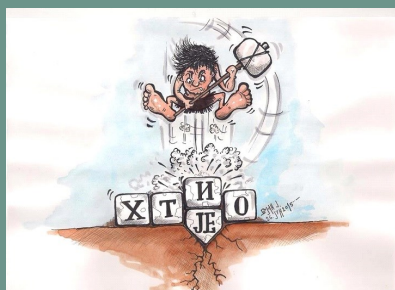
од броја
до броја

Необична изложба под називом *Сизифов посао*, постављена у Културном центру, спојила је наш правопис и грчку митологију.

Аутор карикатура и цртежа, Бојан Јокановић, приказао је у слици наше непознавање правописа. Ученици су посјетили изложбу током септембра.

Отворена школа

Радионице интернет-новинарства

Ана Марија Слијепчевић најбоља у писању новинарских текстова

У току лјетњег распуста, портал еТрафика организовао је радионице интернет-новинарства и фото-репортаже. Троје ученика Гимназије учествовало је на овим радионицама: Ана Марија Слијепчевић, Дајана Тирагић и Богдан Чавка. Циљ радионица био је да полазници науче потпуно самостално писати новинарске текстове. Сваки полазник имао је задатак да напише по три текста о успјешним и позитивним људима из свог краја. По завршетку радионица, средином августа у Дому омладине у Бањалуци, одржана је изложба фотографија и мали сајам. На изложби су проглашени најбољи учесници радионица. Аутор најбољег текста била је Ана Марија Слијепчевић, ученица другог разреда наше школе.

Поклон Народне библиотеке

Директорица Народне библиотеке Сњежана Миљковић поклонила је библиотеци Гимназије 68 библиотечких јединица из донације коју је Народна библиотека добила од академика Рајка Кузмановића и проф. др Драгољуба Мирјанића, представника Академије наука Републике Српске у Бањалуци.

Бројање учесника у саобраћају

Сви наши матуранти су са ученицима осталих средњих школа учествовали у бројању учесника у саобраћају, и на тај начин допринијели *Пројекту за израду студије* којом се предвиђа градња кружних т окова, шеталишта и бицикличких стаза у граду. Градска управа је новчано наградила ученике за овај рад. У амфитеатру Гимназије одржана је обука матураната у склопу реализације пројекта *Бројање и анкетирање путника у јавном превозу на територији Града Градишка*, који реализује Град Градишка у сарадњи са Факултетом техничких наука из Новог Сада. У анкетирању и бројању су учествовала 33 ученика Гимназије.

Вријеме провода

Зашто излазимо? Одговор би могао бити једноставан - желимо да се забавимо, опустимо, нарочито послије неподношљиве седмице, да прославимо нешто с пријатељима. Али сви знамо да није тако, или бар није у потпуности тако. Кад излазимо, често тражимо љубав, или начин да преболимо љубав, или једноставно утапамо љубав (у алкохолу).

Петком је у главама бар 50% ученика - излазак. Изласци су толико битни да неке дјевојке сваког викенда из тог разлога иду на професионално шминкање. Спремање је најзанимљивије са пријатељицама. О свему се размишља, понекад, чак данима. Кад се све споји, морамо изгледати и мирисати беспрекорно, јер ипак, никад се не зна да ли ће ту бити онај чију пажњу желимо да

добито. Од помоћи ће бити и добра слика на Инстаграму. Зар не желите да подијелите своје ремек-дјело са свима? Нисте ђаба провеле сате испред огледала. У Камел, Макао или Да ме није, одлази се у десет, све у зависности од музике и друштва какво волите. Није потребно пуно времена за опуштање, јер сви уживају од самог почетка. Провод се наставља у познатом ноћном клубу Утопија, или на сплаву Archangel. Чар изласка је у томе што се можемо потпуно опустити и осјећати сигурно у свом тијелу, попијемо пиће или запалимо цигарету, чак и ако не пушимо. Можемо заборавити на све проблеме до јутра! У глави је само диско кугла. Морате се препустити да ритам музике вози ваше тијело. Врхунац је када угледате особу која вам се свиђа. Чудно је како то подиже

расположење и жељу да вече никада не престане! Лијепо је пустити осјећаје да дивљају, зар не? Овакво вече се може поновити и суботом, са завршетком око четири ујутру.

Сасвим неочекивано, познати вирус стигао је и до нас. И тада је вријеме стало (па тако и тражење љубави, утапање љубави,...). Сви кафићи и дискотеке престали су с радом половином марта. Али то није све! Било каква окупљања су строго забрањена. Под оваквим условима, ништа друго

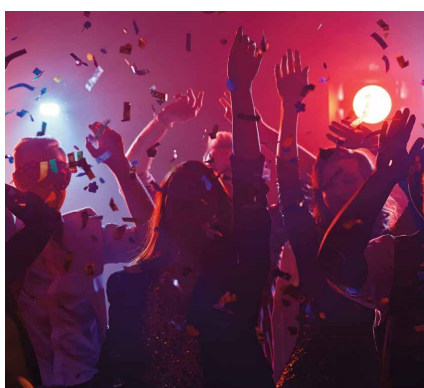
нам није остало, него да с ужим кругом пријатеља убијамо досаду. Картање и друштвене игре, које годинама нисмо видјели, оживјеле су. Једна од таквих јесте Човјече не љути се, која је помагала да вријеме брже прође. Међутим, и то је

досадило. Како је вријеме постајало љепше, жеља за старим навикама је расла.

Март и април су брзо прошли. У мају се већ шире гласине како се ближи крај свим опасностима које носи ова ситуација. Ускоро су отворени кафићи, али са посебним мјерама. Без обзира на све што нас је пратило током ових пар мјесеци, многи су првом приликом отишли на пиће. Град је био преплављен људима као никада. Није било никаквог страха у младим срцима.

Постојала је само жеља за слободом и дружењем. Спорим темпом, све се враћа на своје мјесто. Само још чекамо отварање дискотека које је предвиђено средином јуна и љето званично може да почне!

Милица Илић III2

Гимназија Градишка

Генерација ученика 2016/2020.